

Libešický Poutník

roč.16, č.12 19.3. 2017

19.3. Ne

3. neděle postní

Mše svatá v 10.00 v Libešicích,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivicích

20.3. Po

slavnost svatého Josefa, snoubence Panny Marie

Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Libešicích (kaple Svaté Rodiny)

21.3. Út

úterý po 3. neděli postní

Den kanonie na Strahově
a valná hromada potravinových bank v Praze

22.3. St

středa po 3. neděli postní

Adorační den za nová povolání a za rodiny

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Libešicích (kaple Svaté Rodiny)
od 16.00 Poutníkův klub pro děti na faře v Libešicích

23.3. Čt

čtvrtek po 3. neděli postní

Mše sv. v 10.00 v domově pro seniory v Žatci,
v 15.00 v Želči, v 16.30 v Libořicích

24.3. Pá

pátek po 3. neděli postní

24 hodin pro Pána

Adorační den a noc naší farnosti

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Libešicích,
od 16.00 Poutníkův klub pro děti na faře v Libešicích
po večerní mši svaté společná modlitba křížové cesty

25.3. So

slavnost Zvěstování Páně

Postní duchovní obnova v Mariánské roce výročí Fatimy v Libešicích

v 8.00 mše svatá v kostele, následuje malé občerstvení (káva + čaj),
pokračování v kapli Svaté Rodiny na libešické faře
mezi promluvami příležitost ke svátosti smíření nebo duchovnímu rozhovoru

v 17.00 poutní mše svatá v kapli Zvěstování Páně v Měcholupcech

26.3. Ne

4. neděle postní – radostná

Mše svatá v 10.00 v Libešicích,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Holedečku

- O dnešní neděli se koná diecézní sbírka na pojištění všech objektů.
- V letošním roce si připomínáme velmi důležité výročí 100 let od zjevení Panny Marie ve Fatimě. Nabízíme Vám společnou pout' do Medžugorje na svátek Panny Marie Prostřednice všech milostí 3. – 10. května. (Cena: 2780,- Kč cesta + 50 Euro ubytování, jídlo a pojištění vlastní). Pout' se uskuteční v případě dostatečného počtu přihlášených. Zájem hlase co nejdříve, děkujeme.

Poutníčkova

příloha

roč.16, č.12

- ❖ Požehnání pro všechny farníky, přátele naší farnosti
a dobrodince denně v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Ze zkaženosti není návratu

(Papež František, 16.3.2017)

Dávajme pozor, abychom se nevydali cestou vedoucí ze hříchu do zkaženosti, varoval papež František při ranní mši v kapli Domu sv. Marty. Svatý otec vyšel z dnešního Lukášova evangelia (Lk 16,19-31), ve kterém Ježíš farizeům vypráví podobnoství o boháčovi a chudém Lazarovi, aby zdůraznil, že také dnes nám hrozí uzavřenost a lhostejnost vůči chudým lidem a bezdomovcům v našich městech.

„Hospodine, ty mě zkoumáš a znáš. Pohled', zdali nejdu cestou špatnou; veď mě cestou věky osvědčenou“ – papež zahájil své kázání citací vstupní antifyony a poté obrátil pozornost k prvnímu čtení z knihy proroka Jeremiáše (Jer 17,5-10). Člověk, který spoléhá na člověka a pokládá za svou oporu smrtelníka, tedy vše, co může obhospodařovat on sám, marnivost, pýchu a bohatství, se oddaluje od Pána. Papež poukázal na plodnost člověka, který doufá v Hospodina, a neplodnost toho, kdo doufá sám v sebe, moc a bohatství. Když člověk důvěřuje pouze vlastnímu srdci, vydává se nebezpečnou a kluzkou cestou, upozornil papež, protože srdce je nebezpečné a proradné.

Pokud člověk žije ve svém uzavřeném prostředí, dodal, a nadechuje se svých statků, uspokojení, marnivosti, sebejistoty a sebedůvěry, ztrácí orientaci a sebekontrolu a již neví, kde jsou hranice. Právě to se stalo boháči z Lukášova evangelia, který prožíval život v oslavách a nevšímal si chudáka přede dveřmi svého domu:

„Věděl, kdo byl tento chudák, dobře to věděl. Když totiž později mluví s Abrahámem, říká mu: Pošli mi Lazara! Věděl tedy, jak se onen chudák jmenoval, ale nevěnoval tomu pozornost. Byl to hříšník? Ano. Ze hříchu se ale člověk může vymanit, když Pána požádá o odpuštění a Pán mu odpustí. Tohoto muže však srdce zavedlo na cestu smrti do bodu, ze kterého už není návratu. Existuje totiž bod, chvíle a určitá mez, ze které se člověk s těžší vrátí zpět – a to tehdy, když se hřích změní ve zkaženost. Boháč nebyl pouze hříšný, nýbrž už byl zkažený. Znal bídu ve svém okolí, ale sám žil šťastně a nezáleželo mu na ní.“

„Prokletý člověk, který spoléhá na člověka“, vrátil se papež ke starozákonnímu čtení, „základné je srdce, víc než vše jiné, s těžší polepitelné“. Pokud poznáš tuto nezdramou cestu, s těžší se z ní vyléčíš, komentoval Svatý otec a obrátil se k přítomným s otázkou:

„Co pocítíme v srdci, když jdeme ulicí a vidíme bezdomovce, děti žádající o almužnu...Řekneme si: „Ale ne, ti přece patří k tomu etniku, co krade“ a jdeme dál. Děláme to tak? Když potkáváme bezdomovce, chudé, opuštěné, ale také dobře oblečené bezdomovce, kteří nemají na zaplacení nájm, protože přišli o práci – co cítíme? Jsou pro nás součástí panoramatu, krajiny, města, tak jako socha, autobusová zastávka a poštovní úřad? Je to normální? Dejte si pozor! Dávajme si pozor! Jestliže totiž takovéto citění je pro naše srdce normální, pokud se domníváme, že život už je takový, jíme a pijeme a občas dáme almužnu, abychom se zbavili pocitu viny, nejedeme dobrou cestou.“

Je nutné si všimnout, zda se ubíráme kluzkou cestou od hříchu ke zkaženosti, zdůraznil papež. Co pocítuji, ptal se sám sebe, když se ve zprávách doslechnu o tom, že na nějakou nemocnici dopadla bomba a že zemřelo hodně dětí? Pomodlím se a pak pokračuji, jako by se nic nedělo? Vstoupí mi tyto události do srdce, anebo jsem jako boháč, jehož srdce se nikdy nedotklo drama Lazara, se kterým měli větší soucit psi? Pokud se ztotožňuji s takovýmto citěním, jsem na pouti od hříchu do zkaženosti.

„Prosme proto Pána: Zkoumej, Pane, mé srdce. Pohled', zdali nejdu špatnou cestou, zda nejsem na kluzké cestě od hříchu ke zkaženosti, ze které není návratu. Běžně se totiž hříšník, který se kaje, vrací zpět, avšak zkažený člověk jen obtížně, protože je uzavřen sám do sebe. Ať se naší dnešní modlitbou stane: „Pane, ty mě zkoumáš a znáš. Dej mi poznat, na jaké jsem cestě, jakou cestou se ubírám.“